

[Indenrigs- og justitsministeren]

rer på samme udmærkede måde, som det hidtil har gjort.

Der blev spurgt, om jeg ville formulere min holdning til anvendelse af metadon lidt tydeligere. Jeg ved ikke, om følgende formulering er tydeligere:

Efter min opfattelse skal man kun bruge metadon efter lægelig ordination og som et i mange tilfælde nødvendigt led i en samlet behandling af hver enkelt persons hele situation.

Jeg ved ikke, om jeg, når det skal siges generelt, kan sige det tydeligere. Jeg er altså meget, meget betænkelig og personlig direkte afvisende over for, at man blot skal anvende metadon. Jeg tror overhovedet ikke på nytten af det.

Den tidligere justitsminister sagde her i tinget den 9. august, at man ikke fandt, der for tiden er grundlag for yderligere lovgivningsindgreb vedrørende straffen for narkotikaproblemer. Det var i anledning af, at der blev spurgt, om der kunne være grund til at ændre på strafferammen for omgang af forskellig art med narkotika.

Jeg skulle måske benytte lejligheden til at sige, at det er min personlige opfattelse, at hash ikke bør frigives. Dette er bare en konstatering, og den er måske unødvendig, men jeg synes, det er rigtigt, at jeg efter de bemærkninger, der er faldet i dag, giver udtryk for denne opfattelse.

Dernæst vil jeg gerne give en lille redegørelse for den aktuelle narkotikamisbrugssituation i fængslerne. Jeg nævnte i indledningen, at aldersfordelingen for narkomisbrugere, som er indsat i institutioner under kriminalforsorgen, over en årrække har forskudt sig, sådan at der bliver stadig flere i de ældre aldersklasser. Som supplement hertil kan jeg sige, at problemerne særlig er koncentreret omkring de lukkede anstalter, hvor man desværre må konstatere, at der ikke i de seneste år er sket nogen bedring i situationen. Man kan ikke sige, at der er sket en markant forværring, men der er altså heller ikke sket nogen bedring i situationen. Der er til stadighed indsat ca. 400 narkomaner i de lukkede anstalter, og der er samtidig sket en stigning i antallet af indsatte, som er dømt for handel med narkotika uden selv at være stofbrugere. Man kan så sige, at det er beklageligt, men man kan måske også vende det om og sige,

at det er egentlig godt, for det er udtryk for, at man har fået fat på nogle flere.

Så skulle jeg måske modsætningsvis sige, at der i de åbne anstalter og i arresthusene er lidt færre mennesker med narkoproblemer i øjeblikket.

En af talerne nævnte, at der for nogen tid siden af den tidligere justitsminister blev nedsat en arbejdsgruppe, der skulle beskæftige sig med problemet i fængslerne. Gruppen blev nedsat omgående, og den har til hovedopgave at behandle spørgsmålet om forekomsten af vold og indsmugling af og handel med narkotika i de lukkede anstalter. Jeg er orienteret om, at man kan vente, at der foreligger en indstilling fra gruppen ved årsskiftet, og jeg kan derfor ikke i dag give nogen oplysninger om gruppens forslag, som jeg i øvrigt vil være meget, meget interesseret i at se, og som naturligvis vil tilgå det relevante udvalg i folketinget, så snart det foreligger.

Så er der i diskussionen sagt en del ting om Christiania, og det er helt forståeligt, selv om det var en bred debat, der skulle føres. Der er sagt en del sympatiske ting, men der er også faldet udtalelser, der virker på mig, som om man gør miljøet og forholdene i Christiania på narkoområdet noget værre, end der er grund til. Jeg har af hensyn til, at det måske kunne være rigtigt med et ganske kort indlæg om den side af sagen i dag, bedt om at få aktuelle oplysninger, og politidirektøren i København har sagt til mig, at der ikke, som det hedder nu om dage, er »belæg for« de påstande, der fremføres i pressen om en udvikling på narkotikaområdet, der skulle være særlig foruroligende i Christiania fremfor i andre dele af København. Politidirektøren oplyser i samme anledning, at politiet aldrig har truffet en professionel forhandler af større partier hård narkotika i Christiania, og man har heller ikke fundet større samlede partier af hårdestoffer. Dermed har politidirektøren naturligvis ikke haft til hensigt at gøre Christiania problemfri, men han har måske nok villet sige til mig, at der ikke er nogen grund til at gøre Christiania værre, end en lang, lang række andre miljøer er.

Fru Mette Madsen spørger, om der foreligger en receptstatistik, der gør det muligt at få en antydning af, hvordan man ordinerede i nærheden af fængsler, over for indsatte pårørende osv. Jeg må indrømme, at jeg ved